

VIDA PARROQUIAL

Del 11 al 18 de novembre del 2018

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Vida Creixent:** Dijous dia 15 de novembre a les 17 h. trobada del grup Mare de Déu de Montserrat.

* **Adoració nocturna:** Pregària el divendres 16 de novembre després de la missa de les 19h.

* **Dia de l'església diocesana. Germanor 2018:** Aquest cap de setmana a totes les misses de dissabte i diumenge farem la col·lecta *germanor* pel sosteniment de la nostra església diocesana.

* **Es necessiten voluntaris i voluntàries per la GRAN RECAPTE D'ALIMENTS** que es realitzarà el divendres 30 de novembre i dissabte 1 de desembre a un súper de la nostra població i a un altre de Mataró. Tot el que es reculli en aquests dos súper serà per Càritas de Llavanes. Per inscripcions podeu entrar al web www.granrecapte.com o posar-vos en contacte amb la parròquia. Els més necessitats del poble us ho agrairan.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.
Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

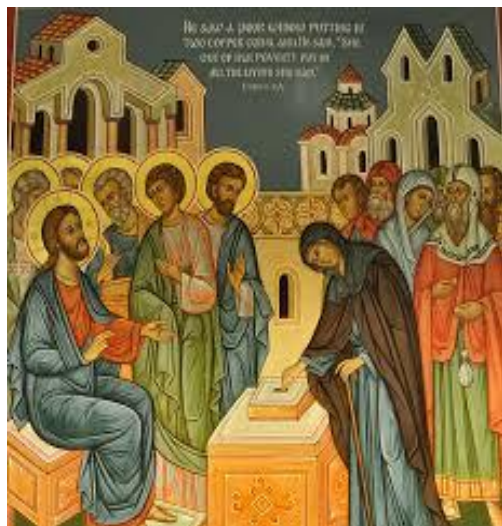

11 de novembre 2018. Setmana XXXII durant l'any. Cicle B nº45

Lectures: 1 Re 17, 10-16 He 9, 24-28 Mc 12, 38-44

RICS I POBRES EN EL TEMPLE

El relat evangèlic d'avui està ambientat en el temple de Jerusalem, centre religiós de tot el poble d'Israel. És el lloc on s'hi celebra el culte públic i solemne, lloc de les peregrinacions, lloc on els rabins tenien les seves disputes, com la de l'evangeli d'avui, lloc on Jesús hi acudia amb freqüència per predicar i ensenyar amb autoritat la nova doctrina. Jesús estimava molt el temple com a casa d'oració. És per això que Jesús vol un temple net i purificat de coses i fets impropis d'aquest lloc. I encara Jesús vol utilitzar la figura del temple revelant el seu significat més profund, que és el misteri de la seva mort i resurrecció: «Destruïu aquest temple i jo el reconstruiré en tres dies...». Ell serà el nou i definitiu temple de l'encontre entre Déu i l'home. L'episodi evangèlic ens presenta els escribes pomposos, ocupant els llocs d'honor de la sinagoga, i els rics que tiraven molts diners, mentre que una pobra vídua, va tirar el poc que tenia. Davant aquesta escena, Jesús dona una lliçó preciosa als seus deixebles i a nosaltres. És una imatge bíblica que representa les persones pobres i indefenses que solament tenen Déu com al seu defensor. Una vídua pobra, igual que la del Antic Testament (primera lectura) ho dona tot. Ella mateixa es posa en mans de Déu pel bé de tots. És model de gratitud i generositat. Una dona indefensa que fàcilment pot ser abusada pels poderosos i explotada pels escribes que es malgastaven els béns amb el pretext de llargues oracions. Jesús exalta aquesta dona, viuda i pobre, perquè ha donat més que

els rics, que han donat del que els sobra, mentre que ella ha donat tot el que tenia. La hipocresia dels escribes fa que mentre manifesten una gran religiositat, s'aprofitin de la gent pobre, imposant obligacions que ells mateixos no compleixen. Una seriosa advertència per als qui presideixen el culte i la pregària, i al mateix temps un gran exemple de generositat. Una ofrena molt petita però que és tot el que tenia per viure. **El poc es va convertir en un molt, als ulls de Déu.** És que la mesura de Déu és diferent de la dels homes.

DÉU VALORA MÉS L'ESFORÇ QUE ELS RESULTATS

La relació amb el món dels diners, de la feina, de l'empresa és complexa. Necessitem diners per poder viure: primer, per sobreviure, és a dir per poder cobrir les necessitats bàsiques de menjar, vestir i tenir una casa digna. Després, poder viure amb comoditat, i, per a alguns, si és possible, poder viure amb luxe. En el món dels diners és valoren les capacitats, els títols, les hores de feina fetes, els èxits empresarials i els resultats obtinguts.

Un altre àmbit de relacions humanes és el món de la família, de les amistats, dels "hobbys", de les aficions, dels esports, de les vacances, del temps lliure. En aquest segon món els diners són necessaris, però hi ocupen només un lloc secundari. Els diners no tenen un valor per ells mateixos, sinó en tant en quant ens poden ajudar a sentir-nos realitzats i a ser feliços.

En el món dels diners anem amb drets i deures. Val tant i pago tant. Em toca fer aquestes hores de feina i les faig. Tinc dret a cobrar aquest sou i l'exigeixo.

Però en el món de la família i de les amistats actuem amb uns altres criteris. I Jesús a l'evangeli d'avui, després de criticar les persones que es presenten com a bones persones i ocupen els llocs d'honor, però que viuen a l'esquena dels altres, ens mostra l'exemple d'una pobra viuda que dóna dues monedes i fa el comentari següent: *"Us dic amb tota veritat que aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots; els altres han donat una part del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia"*.

Aquesta és la lliçó de l'evangeli d'avui:

Déu valora més les bones intencions i els esforços fets, que no els resultats obtinguts.

Déu no valora tant la quantitat donada, sinó amb quant amor l'hem donada.

Hi ha més amor en donar la joguina que més t'agrada, que en donar la que et sobra.

I és que la manera de donar val molt més que no la cosa donada. Una mare, per exemple, sap apreciar tot l'amor que hi ha en un ram humil o un dibuix ingenu que li ofereix el fill. I és que allà on hi ha amor, totes les altres coses tenen ben poca importància.

Alguns pensaments sobre el passatge d'avui:

- Les persones que ho necessiten solen ser més generoses. Segurament perquè han fet experiència del sofriment, del manament i s'han sentit sostinguts per la gràcia de Déu. Tan de bo nosaltres puguem tenir aquesta experiència forta de Déu que ens ajudi a treballar per la justícia.
- Valorem els actes senzills del dia a dia. Com la vídua de l'Evangeli. Reflexionem com podem transformar la nostra quotidianitat per construir lentament el Regne de Déu.
- L'Evangeli que contemplem avui és el resultat de la mirada de Jesús al seu voltant. Podem demanar la gràcia d'estar atents a la realitat amb un esguard i tarannà com el de Jesús.
- El sistema dels escribes, tot el muntatge del Temple, etc., són els temes de Jesús tot dialogant amb els deixebles. Els vol aclarir les actituds pròpies dels seguidors. Els escribes es deixen endur pel poder, el prestigi, la vanitat.
- Jesús mira com moltes persones, sobre tot els rics, fan ofrenes en el Temple. Hi tiren segons el seu nivell econòmic. "Va veure també una viuda molt pobre..." La mirada de Jesús veu dins del cor i copsa la seva actitud. Ella ho dóna tot. Més que els altres. Aquelles "petites monedes de coure" són l'entrega total, la fe en el Déu Amor.